

Nieuws uit het donker 513

Waarschijnlijk zal *La La Land* voorlopig wel de meest controversiële film blijven die bij Fanfare vertoond werd. Toen we de film zelf gezien hadden vermoedden we niet meteen een groot publiekssucces, maar de magere 6,96 zagen we toch ook niet aankomen. N.B Als u daarin geïnteresseerd bent: wij deelden de film 4 sterren toe.

Opvallend is zeker dat bij de film van deze week het publiek juist weer veel enthousiaster is dan de pers. Oordeelt u vooral zelf!

Amsterdam 1

In de vorige brief vertelden we u al dat we voor een première waren afgereisd naar Amsterdam. U kent onze gewoonte om bij zo'n gelegenheid wat meer te doen en hier geven we u nóg wat tips mee. Zoals in meer steden is gedaan, werd de voormalige tramremise van de stad omgebouwd tot een levendig cultuurcentrum dat 'De Hallen' heet. Je hebt

daarin ook de 'Eethallen', waarvan de functie wel duidelijk zal zijn, en de 'Filmhallen'. De laatste hebben 6 zalen, die een brede programmering gemakkelijk maken. Om ruimte te winnen hangen de projectoren (naar we aannemen laserprojectoren die minder geluid maken) in de zaal, maar de kast eromheen is geluiddicht en daardoor zijn ze niet te horen. Achter [deze link](#) zit een leuke fotoreportage van De Hallen.

Amsterdam 2

Jawel; het lukt ons om een link te leggen tussen 'film' en de expositie van Jean Tinguely in het Stedelijk. Fotograaf en filmer Ed van der Elsen – een overzichtstentoonstelling onder de titel 'De verliefde camera' van 4/2 tot en met 21/5, ook in het Stedelijk - maakte een foto- en filmreportage van een eerdere opzienbarende tentoonstelling van Tinguely (op 21/2 is de film in EYE te zien). Maar ook die nu tot en met 5 maart te zien is zeer de moeite waard: tientallen fragiele,

soms nog steeds bewegende objecten zijn fascinerend om te zien. Een paar keer per dag worden eigen werken van het museum kort aangezet en je kunt dan met de conservator/reparateur meelopen. Museumkaarthouders betalen €3,- bij voor Tinguely, de normale toegangsprijs is €18,-. We hadden 2 uur nodig voor de tentoonstelling en leggen u op om ook het bijzondere werk van Jordan Wolfson te ervaren. Met name Manic/Love (foto rechts) is heel bijzonder. Daarover [hier meer](#). Binnenkort wordt dat trouwens vervangen door ander werk. Zie die site van het museum.

Schoolvoorstellingen

Zoals we al eerder meldten vinden we vertoningen voor speciale doelgroepen ook erg belangrijk. In de afgelopen week hebben we voor het Markland weer 2 films vertoond: groots spektakel was er natuurlijk bij *Fantastic beasts and where to find them* (eigenlijk een voorgeschiedenis van de Harry Potter verhalen).

Veel serieuzer werk natuurlijk was *Boy 7*, die in het kader van 'Markland Literair' onder schooltijd werd vertoond aan de

tweedeklassers. Het gelijknamige boek van Mirjam Mous lag ten grondslag aan de film en zij schreef ook mee aan het scenario.

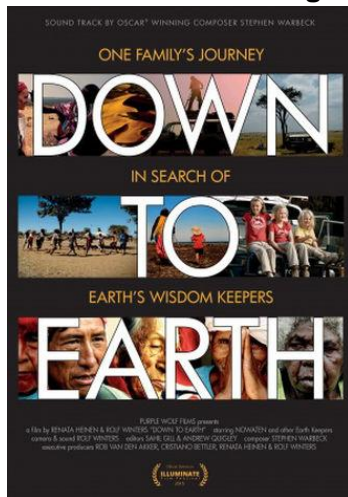
IFFR

Vanaf het IFFR laten Dian en Ad weten dat het festival erg gezellig is, omdat er veel tussendoorse gesprekjes en minidiscussies worden gevoerd met soortgelijke filmvrienden en -idioten. Wereldwijd worden vreemde, mooie, absurde en ontroerende films gemaakt, maar soms is ook een Nederlandse verrassing te zien: *Het doet zo'n zeer* bij voorbeeld. Kijkt u alvast op de tussenstand van de Warsteiner audience award, [klik hier](#), waar *Moonlight* erg stevig aan de top lijkt te staan. De Fanfaredelegatie zal hem donderdag gaan zien.

De film van donderdag 2 februari: **Down to earth**

20.15 uur

Ongelooflijk is het succes van deze documentaire, die buiten de geëigende kanalen in ons land werd uitgebracht. De makers, bedrijfseconoom Rolf Winters (52) en echtgenote en kunstenares - Renata Heinen (49) reisden met hun drie kinderen de wereld rond op zoek naar de zin van het leven. Daartoe leefden zij lange tijd binnen traditionele leefgemeenschappen, ver van onze luxe maatschappij en praatten met stamoudsten, medicijnmannen en andere wijzen van die stammen.

Heinen en Winters werden geconfronteerd met een enorme, volledig onverwachte belangstelling voor hun geheel zelfgeproduceerde reisverslag, waarbij de media over elkaar heen duikelden om er maar tijdig bij te kunnen zijn. Zelfs de deelnemers aan de klimaatop in Parijs kregen

de film te zien. Oordeelt u vooral zelf en verlaat hopelijk verrijkt de theaterzaal en weet dat meerderen ook hun baan opzegden om meer van het leven te kunnen maken, al is dat natuurlijk niet de opzet van de film.

Nederland 2016. Duur: 90'. Alles aan de film deden Renata Heinen en Rolf Winters zelf of in eigen beheer. Distributie: Ilona van Genderen Stort en Sahil Gill. De film wordt zonder pauze vertoond en een trailer vindt u [hier](#).

Hartelijke groet van Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdewilligen.

31 januari 2017.

Dit is een uitgave van **Filmtheater Fanfare**. Vertoningsadres: **Utopiazaal (Markland College) Pagnevaartweg 7, 4731 AA Oudenbosch**. Contact programmering: **0165 314503**

deVolkskrant

Bijlage. Delen uit een artikel uit de Volkskrant:

Er is iets merkwaardigs aan de hand met de bioscoopshit *Down to Earth*. Volgens cinemawetten kán zo'n documentaire helemaal geen succes worden.

Over de makers:

Op zoek naar 'meer' lieten zij jaren geleden hun luxelevens achter voor een spirituele zoektocht langs inheemse wijzen uit oude, traditionele culturen. Ze verzorgden zelf regie, camera, scenario, productie en distributie; geld voor marketing of reclame was er niet. Kortom: een passieproject. Doorgaans betekent dat hooguit een half zaaltje geïnteresseerd publiek, vooral familie en vrienden. Dus waren er een maand geleden slechts drie filmhuizen die het aandurfden de film te programmeren, zij het niet op het meest gunstige tijdstip. Nu draait *Down to Earth* in 35 zalen en is het een van de twintig best bezochte films in Nederland.

'Het ware pad'

Down to Earth is een soort kruising tussen een National Geographic-uitzending en de boodschap van het tijdschrift *Happinez* - dat overigens speciale voorpremières in aanwezigheid van een sjamaan organiseerde. Verschillende stamoudsten ('earth keepers') komen uitgebreid aan het woord. Ze vertellen over geluk en angst, over healing en 'het ware pad.'

'We hebben altijd met een open hart en onbevooroordeeld geluisterd', vertelt Winters. Het kostte de makers vier en een half jaar om de 200 uur materiaal terug te brengen tot een 'bioscoopwaardige documentaire'. 'Deze film is niet bedacht, maar ontstaan - ik denk dat het daarom zo bij mensen resoneert.'

De documentaire bekritiseert de consumptiemaatschappij, pleit voor natuurlijke geneeswijzen en is een ode aan de natuur. De thema's sluiten aan bij de zorgen die mensen hebben over de aarde, aldus Winters. 'De earth keepers geven aan dat verandering alleen bij jezelf kan beginnen. Wachten op politieke leiders of het systeem heeft geen zin - die zijn juist onderdeel van het probleem.'

Down to Earth geeft geen antwoorden, maar wil inspireren. Vrijwilligers begeleiden discussies in de zaal.

'Waardoor wildvreemden soms nog uren aan een tafeltje zitten na te praten. Ik ken zeker tien mensen die na de film hun baan hebben opgezegd. Een vrouw uit Tel Aviv heeft een holistische school opgezet.'

Om mensen die na de film ook iets willen veranderen - dat kan ook op kleine schaal - te helpen, hebben de filmmakers een organisatie opgezet. 'Een jaar geleden wilde we gewoon een film uitbrengen. Nu voelen wij ons onderdeel van een beweging.'